

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 21Co/168/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8209205197
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Antónia Kandravá
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8209205197.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Antónie Kandravej a členov senátu JUDr. Petra Straku a JUDr. Michala Boroňa v právnej veci žalobcu Z. Y., V. N. XX/XX, Z. XX, zast. JUDr. Jankou Martonovou, advokátkou, Bardejov, Slovenská 5, proti žalovanému JUDr. J. J., ml., správca konkurznej podstaty KELIS KOVOPROJEKT ELI, s.r.o. v konkurze, Levočská 9, Prešov, IČO: 31 657 818, o náhradu škody a príslušenstvo pohľadávky, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bardejov č.k. 1C/170/2009-400 zo dňa 13.05.2014 takto jednohlasne

r o z h o d o l :

P o t v r d z u j e s a rozsudok vo vyhovujúcom výroku.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Bardejov (ďalej len „prvostupňový súd“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že: „Vec v časti o náhradu škody vylučuje na samostatné konanie.

Žalovaný je povinný žalobcovi zaplatiť úrok z omeškania vo výške 6 % ročne zo sumy 55.026,- Eur od 18.08. 2005 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 8,50 % ročne zo sumy 11.772,- Eur od 02. 04. 2008 do zaplatenia, úrok z omeškania výške 6 % ročne zo sumy 33,19 Eur od 14. 12. 2005 do zaplatenia, v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

V prevyšujúcej časti žalobu zamietla.

O trovách konania bude rozhodnuté po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej“.

Prvostupňový súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že vychádzal zo skutkových zistení, podľa ktorých mal za zistené, že žalovaný je správcom konkurznej podstaty spoločnosti KELIS KOVOPROJEKT ELI s.r.o. so sídlom Prešov (od 28. 09. 2004) a že na majetok tejto spoločnosti bol vyhlásený dňa 16. 12. 2002 konkurz.

Prvostupňový súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že skutkovo mal za preukázané, že žalobcovi bola priznaná rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 27. 06. 2007 č.k 28C/396/2005 suma 354.643,- Sk, išlo o mzdu za obdobie od 01. 10. 2002 do 26. 10. 2005, rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 02. 04. 2008, sumu bol zaviazaný zaplatiť žalovaný. Ďalej mal za preukázané z rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 21.06.2005 č.k 3Co/627/2002-741, že žalovaný bol zaviazaný zaplatiť žalobcovi sumu 1.538.310,- Sk (mzda za obdobie od 14. 11. 1992 do 30. 09. 2002) a nahradiť mu trovy konania a trovy odvolacieho konania. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 02. 08.2005.

Z rozsudku Krajského súdu v Košiciach č.k 4Cbi/30/2003 zistil, že súd určil, že pohľadávka žalobcu vo výške 1.538.310,- Sk a vo výške 111.952,- Sk proti úpadcovi uplatnená v konkurznom v konaní

vedenom na Krajskom súde v Košiciach pod spisovou značkou K 162/02 je oprávnená a patrí do prvej triedy. Ďalej vychádzal zo zistení, že dňa 04.11. 2009 boli úpadca konkurzní veritelia upovedomení o konečnej správe a o vyúčtovaní v konkurznej veci úpadcu. Ďalej vychádzal zo zistení, že uznesením sp.zn. 5Obo/110/2011 zo dňa 13. 01. 2012 Najvyšší súd potvrdil uznesenie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 17. 10. 2011 č. 5K 162/2002, ktorým súd schválil konečnú správu zo dňa 26. 06. 2009 o speňažení majetku úpadcu.

Ďalej z uznesenia Krajského súdu v Košiciach zo dňa 15. 11. 2012, ktorým súd vydal rozvrhové uznesenie, z ktorého vyplýva, že v konkurze boli prihlásené pohľadávky proti podstate a pohľadávka žalobcu proti podstate vo výške 404,85 Eur sa neuspokojuje, taktiež sa neuspokojuje pohľadávka žalobcu opäť zaradená do prvej triedy podľa § 32 ods. 2 písm.a/ Zákona o konkurze a vyrovnaní.

Ďalej vychádzal z výsluchu - zamestnankyne Sociálnej poisťovne, pobočky Prešov. Zistil, že pre poisťovňu je rozhodujúce rozhodnutie o neplatnosti skončenia pracovnoprávneho vzťahu a menej podstatné sú rozsudky o náhrade mzdy. Vždy platí, že mzda musí byť vyplatená a zúčtovaná vo vzťahu k žalobcovi sa mu započítal počet odpracovaných rokov do dôchodku, ale nezapočíta sa mu do vymeriavacieho základu.

Ďalej vychádzal zo zistenia a to z oznámenia Sociálnej poisťovne zo dňa 30. 09. 2013 z ktorého vyplýva, že žalobcovi bol priznaný predčasný starobný dôchodok v sume 276,20 Eur mesačne od 07. 06. 2013.

Ďalej vychádzal zo zistení, že konkurzné konanie voči úpadcovi nie je ukončené.

Na takto zistený skutkový stav prijal právny názor, podľa ktorého žalobca je veriteľom žalovaného vo vzťahu k pohľadávkam, ktoré mu boli priznané právoplatnými a vykonateľnými rozhodnutiami súdov. Nepochybné je aj to, že žalovaný ako dlžník svoj dlh nesplnil riadne a včas a omeškanie dlžníka nastalo, žalobca ako veriteľ má právo domáhať sa okrem splnenia dlhu aj úroku z omeškania. Na predmetnej skutočnosti nič nemení posúdenie jeho nárokov podľa Zákona o konkurze a vyrovnaní, ktoré sa dotýkajú spôsobu uspokojenie a zároveň možností uspokojenia nárokov z konkurzných pohľadávok .

Mal zato, že nárok žalobcu je dôvodný, pokiaľ si uplatňuje úrok z omeškania vo výške ktorá je v súlade s ustanovením § 3 Nariadenia vlády číslo 87/1995 a je v súlade s ustanovením § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka. Priznal tak žalobcovi úroky z omeškania zo súm, ktoré žiadal v súlade s Nariadením vlády číslo 87/1995 Zb. a to vo výške dvojnásobku diskontnej sadzby určenej Národnou Bankou Slovenska podľa vzniku omeškania veriteľa so zaplatením dlhu. V prevyšujúcej časti nad priznané príslušenstvo pohľadávok žalobu zamietol, pretože úroky z omeškania sú kategóriou objektívnou a v prípade neuhradenia dlhu riadne a včas plynú bez ohľadu na subjektívne zavinenie s poukazom na to, že až dňom vykonateľnosti bol žalovaný v omeškaní so zaplatením troch priznaných súm neskôr ako to žiadal žalobca.

Konanie o nároku na náhradu škody vylúčil na samostatné konanie.

O trovách konania rozhodol podľa § 151 ods. 3 O.s.p.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalovaný(proti výroku ktorým bolo žalobe vyhovené). Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil a žalobu v tejto časti zamietol, prípadne vec zrušil a vrátil súdu na nové konanie a rozhodnutie.

V odvolaní uviedol, že napadnutý rozsudok vychádza z nesprávnych skutkových a právnych záverov. Uviedol, že podaním zo dňa 31. 05. 2010 namietal príslušnosť Okresného súdu v Bardejove. Uvedený nedostatok konania teda namietal pri svojom prvom úkone. Poukázal na ustanovenie § 11 ods. 1 O.s.p., § 9 ods. 2 písmeno 2 zákona číslo 371/2004 Z.z. zákona § 887 písm. j) O.s.p. v znení účinnom do 31. 12. 2011. Má za to, že v prejednávanej veci konal nepríslušný súd až do samotného vydania rozhodnutia, pričom ide o spor súvisiaci s konkurzným konaním. Vecne a miestne príslušným je tak Krajský súd v Košiciach aj za predpokladu, že by nešlo o spor súvisiaci s konkurzom a to ani vo veci nároku na náhradu škody tak na konanie by bol príslušný Okresný súd Prešov, pretože prinajmenšom v časti nároku o zaplatenie úrokov z omeškania žaloba smeruje proti úpadcovi so sídlom v Y. v zastúpení správcom. Miestna príslušnosť tak mala byť odvodená od miesta sídla úpadcu v konkurze.

Mal za to, že okresný súd porušil inštitút miestnej príslušnosti a základné právo na zákonného sudcu a právo na spravodlivé súdne na konanie podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

V odvolaní ďalej uviedol, že neobstojí názor súdu a nie je v súlade so súdnou praxou, aby si žalobca mohol uplatniť zákonné úroky z omeškania z pohľadávok priznaných na základe rozsudku. Poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 22. 05. 2014 spisová značka 5Obo/19/2014, kde bolo schválené rozvrhové uznesenie Krajského súdu v Košiciach na základe, ktorého budú uspokojované pohľadávky konkurzných veriteľov úpadcu.

Má za to, že pohľadávka priznaná rozhodnutím nebude uspokojená tak v konkurznom konaní ako ani po jeho zrušení. Uvedené dôvody sú zákonnou prekážkou na to, aby mohol byť žalobca úspešný v uvedenom konaní a to už z vyššie uvedených dôvodov s poukazom na nedostatok naliehavého právneho záujmu.

Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok prvostupňového súdu z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O.s.p.) bez nariadenia pojednávania (§ 214 O.s.p.) a potom ako bolo oznámenie o verejnom vyhlásení rozsudku vyvesené na úradnej tabuli súd a na jeho webovej stránke najmenej 5 dní vopred rozsudok verejne vyhlásil (§ 156 ods. 1, 3 O.s.p.) a dospel k záveru, že rozsudok vo vyhovujúcom výroku je vecne správny (§ 219 ods. 1, 2 O.s.p.).

Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že prvostupňový súd správne zistil skutkový stav veci ako aj správne právne vec posúdil (§ 153 ods. 3 O.s.p.).

Odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia (§ 219 ods. 2 O.s.p.) a súvislosti s odvolacími námietkami udáva.

Z obsahu podaného odvolania vyplýva, že žalovaný podal odvolanie proti výroku, ktorým bolo žalobe vyhovie. Odvolací súd tak k odvolacím námietkam vo vzťahu k vyhovujúcemu výroku dodáva.

Odvolací súd už vo svojom zrušujúcom uznesení 14Co/58/2013 - 350 zo dňa 09.01.2014 vyslovil právny názor, podľa ktorého nároky vylúčené z konkurzu a v ňom neuspokojené nie sú konkurzom dotknuté. Konkurzný veriteľ v dôsledku toho nárok nestráca, iba ho nemôže v konkurze prihlásiť a v ňom uplatniť. Z konkurznej podstaty sa preto tieto nároky nemôžu uspokojiť a možno ich však uplatniť žalobou a uspokojiť ich z majetku, ktorý úpadcovi zostane alebo ktorý nadobudne dodatočne. Vyslovenie nedostatku ich uplatnenia sa teda vôbec nedotýka ich materiálnej existencie (porovnaj Konkurz a vyrovnanie V.T., J. R. konkurz a vyrovnanie str.83).

V prejednávanej veci je nesporné, že žalovaný je povinný plniť žalobcovi na základe právoplatných a vykonateľných rozsudkov súdov priznané sumy:

- podľa rozsudku Okresného súdu Prešov č.k 14C/236/94-542 zo dňa 14.11.2002 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove 3Co/627/2002 - 741 sumu (mzdu) 1.538.310,- Sk (51063 Eur) za obdobie od 14. 11. 1992 do 30. 9. 2002 v lehote 15 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. Rozsudok nadobudol právoplatnosť 02. 08. 2005.

- podľa rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 28C/296/2005-66 zo dňa 27.06.2007 sumu 354.643,- Sk (11 771,99 Eur) ako náhradu mzdy za obdobie od 01.10.2002 do 26.10.2005. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 02.04.2008.

- podľa rozsudku Krajského súdu v Košiciach č.k. 4Cbi/30/2003 zo dňa 27.09.2005 bol žalovaný povinný nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 1.000 Sk (33,19 Eur) do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 10.12.2005.

Konkurz na majetok úpadcu bol vyhlásený dňa 16.12.2002.

Podľa § 33 ods. 1 zákona číslo 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZKV“), z uspokojenia sú vylúčené a) úroky z pohľadávok veriteľov vzniknutých pred vyhlásením konkurzu, ak prirástli v čase od vyhlásenia konkurzu; b) trovy účastníkov konania, ktoré im vznikli

účasťou v konkurznom konaní a v konaniach súvisiacich s konkurzom, ak tento zákon neustanovuje inak; c) nároky veriteľov z darovacích zmlúv; d) mimozmluvné alebo zmluvné sankcie postihujúce majetok úpadcu, ak nárok na ne vznikol, boli uložené alebo prirástli po vyhlásení konkurzu; e) nároky veriteľov uplatnené po prejednaní konečnej správy súdom; f) nároky veriteľov, ktoré možno prihlásiť (§ 20), ak neboli uplatnené najneskôr na prieskumnom pojednávaní; g) tresty postihujúce majetok úpadcu, právoplatne uložené v trestnom konaní.

V zmysle tohto zákonného ustanovenia je zrejmé, že okrem pohľadávok, ktoré sa v konkurze uplatňujú existujú aj také pohľadávky, ktoré sú podľa zákona z uspokojenia v konkurze vylúčené. Vyplýva to z účelu konkurzu, ktorým je uspokojenie tých konkurzných veriteľov, ktorým v deň vyhlásenia konkurzu patria voči úpadcovi majetkovoprávne nároky z uspokojenia sú tak vylúčené, tie ich nároky, ktoré im vznikli až po vyhlásení konkurzu.

Podľa § 33 ods. 1 ZKV k nim okrem iného patria aj úroky z konkurzných pohľadávok, ktoré vznikli pred konkurzom, avšak uplatňujú sa až za obdobie odo dňa jeho vyhlásenia bez ohľadu na to, či ide o zmluvné alebo zákonné úroky z omeškania. Ide pritom o vylúčenie ich uspokojenia iba z konkurznej podstaty, znamená to teda, že veriteľ ich môže počas konkurzu uplatniť proti úpadcovi na jeho majetok, ktorý do podstaty nepatrí, alebo proti ručiteľom alebo ak sám vystupuje ako záložný veriteľ (§ 33 ods. 1 písm.a/ ZKV).

Odvolačná námietka žalobcu spočívajúca v tom, že uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 5Obo/19/2014 zo dňa 22. mája 2013 bolo schválené rozvrhové uznesenie Krajského súdu Košice na základe ktorého sa budú uspokojovať pohľadávky konkurzných veriteľov úpadcu a že nebude pohľadávka priznaná rozhodnutím prvostupňového súdu uspokojná tak v konkurznom konaní, ako po jeho zrušení nie je právne významná. Nemožno veriteľovi uprieť jeho právo a legitímnu možnosť uplatniť si svoj nárok žalobou a uspokojiť ich z majetku, ktorý úpadcovi zostane alebo ktorý nadobudne dodatočne.“ Vyslovenie nedostatku ich uplatnenia sa teda vôbec nedotýka ich materiálnej existencie.“ (porovnaj Konkurz a vyrovnanie V.Steiner, Ján Mazák konkurz a vyrovnanie str.83).

K ďalšej odvolacej námietke dotýkajúcej sa nepríslušnosti Okresného súdu Bardejov odvolací súd udáva.

Podľa právnej úpravy účinné do 31. 12. 2011.

Podľa § 11 ods. 1 O.s.p., konanie sa uskutočňuje na tom súde, ktorý je vecne a miestne príslušný. Príslušnosť sa určuje podľa okolností, ktoré tu sú v čase začatia konania, a trvá až do jeho skončenia.

Podľa § 9 ods. 1 O.s.p. (vecná príslušnosť), na konanie v prvom stupni sú zásadne príslušné okresné sudy.

Podľa § 84 O.s.p. (miestna príslušnosť), na konanie je príslušný všeobecný súd účastníka, proti ktorému návrh smeruje (odporca), ak nie je ustanovené inak.

Podľa § 85 ods. 4 O.s.p., všeobecným súdom v obchodných veciach je súd, v ktorého obvode má odporca svoje sídlo, a ak nemá svoje sídlo, súd, v ktorého obvode má miesto podnikania. Ak odporca nemá ani miesto podnikania, je všeobecným súdom súd, v ktorého obvode má odporca svoje bydlisko.

Podľa § 105 ods. 1 O.s.p., súd skúma miestnu príslušnosť iba podľa § 88 O.s.p. Ak však navrhovateľ vystupuje v rôznych veciach opätovne ako navrhovateľ alebo ak miestnu príslušnosť namieta odporca, súd skúma miestnu príslušnosť aj podľa § 84 až 87 O.s.p. Súd skúma miestnu príslušnosť prv, než začne konať o veci samej. Neskôr ju skúma len na námietku účastníka, ak ju uplatní najneskôr pri prvom úkone, ktorý mu patrí. Podľa § 105 ods. 2 O.s.p., ak súd podľa odseku 1 zistí, že nie je miestne príslušný, neodkladne postúpi vec príslušnému súdu bez rozhodnutia alebo ju za podmienok uvedených v § 11 ods. 3 predloží Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky; o tomto postúpení súd upovedomí účastníkov. Podľa odseku 3, ak súd, ktorému bola vec postúpená s postúpením nesúhlasí, alebo účastník postúpenie namieta do 15 dní od doručenia upovedomenia o postúpení, predloží vec.

Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca vo svojom podaní označenom ako vyjadrenie ku uzneseniu zo dňa 17. 05. 2010 namietal okrem iného aj vecnú nepríslušnosť Okresného súdu Bardejov a to z dôvodu, že nároky žalobcu sa vytvorili v rámci zákona o 328/1991 Zb. a budú zohľadnené v konečnom vyrovnaní a v konečnej správe. Prvostupňový súd bol toho názoru, že je miestne príslušný a vo veci konal.

Pokiaľ ide teda o predmetnú odvolaciu námietku vecnej nepríslušnosti konajúceho súdu, tak vo vzťahu nej odvolací súd prijal záver, že v danom štádiu konania, jej nevyhoví, pretože v konaní nedošlo k takému procesnému pochybeniu, ktoré by malo za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej. Ďalej odvolací súd z obsahu spisu zistil, že žalovaný mal v konaní možnosť predkladať návrhy na dokazovanie, mal možnosť sa vyjadrovať na pojednávaní k výsledkom dokazovania a až po vyhlásení účastníkov, že nemajú žiadne návrhy na doplnenie dokazovania, súd vyhlásil dokazovanie za skončené. Preto žalovanému nebolo znemožnené uplatnenie jeho procesných práv a nebola mu odňatá možnosť konať pred súdom.

Odvolací súd na základe uvedených skutočností dospel k záveru, že súd prvého stupňa rozhodol vecne správne a napadnuté rozhodnutie podľa § 219 O.s.p. potvrdil vo vyhovujúcom výroku.

O trovách odvolacieho konania rozhodne prvostupňový súd (§ 224 ods. 4 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.